

Евангелско четиво и проповед на Томина Неделя

Йоан 20:19-31

А вечерта в тоя ден, първи на седмицата, когато вратата на къщата, дето се бяха събрали учениците Му, стояха заключени, поради страх от иудеите, дойде Иисус, застана посред и им казва: Мир вам!

И това като рече, показа им ръцете и нозете и ребрата Си. Учениците се зарадваха, като видяха Господа.

А Иисус пак им рече: Мир вам! Както Ме Отец прати, тъй и Аз ви пращам. И като рече това, духна и им казва: приемоте Духа Светаго. На които простите греховете, тям ще се простят, на които задържите, ще се задържат.

А Тома, един от дванайсетте, наричан Близнак, не беше с тях, когато дохожда Иисус. Другите ученици му казваха: Видяхме Господа. А той им рече: Ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам.

След осем дена учениците Му бяха пак вкъщи, и Тома с тях. Дойде Иисус, когато вратата бяха заключени, застана посред тях и рече: Мир вам!

После казва на Тома: Дай си пръста тук, и виж ръцете Ми, дай си ръката и тури в ребрата Ми; и не бъда невярващ, а вярващ.

Отговори Тома и Му рече: Господ мой и Бог мой!

Иисус му казва: Тома, ти повярва, защото Ме видя, блажени, които не са видели, и са повярвали.

И много други чудеса направи Иисус пред учениците Си, за които не е писано в тая книга.

А това е написано, за да повярвате, че Иисус е Христос, Син Божий, и като вярвате, да имате живот в Неговото име.

Господ казва: „Тома ти повярва, защото Ме видя, блажени, които не са видели и са повярвали“

Братя и сестри,

Случката с апостол Тома, който отсъства при първата среща на Възкръсналия Иисус с учениците, тази случка е определяща за нас. За нас и за нашата вяра. Апостол Тома, един от дванадесетте, отсъства в онзи знаменателен момент, когато при заключени врати Спасителят идва при апостолите и им дава Светия Дух.

Той не иска да повярва, че Господ е възкръснал, докато не се увери, докато не сложи ръка в раните на Богочовека.

Да, Господ посещава пак своите ученици след 8 дни. Точно тази среща чествуваме днес – седмица след Възкресението, на Неделята, наречена Томина.

Христос идва и дава възможност на Тома да се увери. Показва раните Си и прободеното между ребрата и Тома може да осезае, да докосне ранената, изтерзана и възкресена плът на Спасителя.

В неописуем възторг, умиление и разкаяние, Тома казва: „Господ мой и Бог мой!“

Така и ние, когато Господ засвидетелства някое явно чудо с нас или с някой близък, така и ние възкликваме с радост.

Но не е ли по-добре да сме сред блажените, които не са видели, а са повярвали.

Когато питали един духовен старец да им разкаже за някое Божие чудо, старецът казал: „Най-великото чудо за което знаем е смъртта и Възкресението на Господ Иисус Христос..“

„Вяра е жива представа за онова, което не се вижда“ – казва апостол Павел.

Нали не е нужно да сложим ръка в раните на Сина Божий, за да се уверим, че Разпнатият е възкръснал. И може би неслучайно така се случва с Тома, наречен Близък, за да знаем ние как да съзерцаваме с очите на вярата.

И без да искаме чудо, без да настояваме за чудо, без да просим откровение, за да казваме „Господ мой и Бог мой“.

И да усещаме озарението на тази пасхална топлина и радост, която ни носи всеки един възкресен, всеки един неделен ден. Защото Христос е сред нас, дал ни е Своя мир, дал ни е Своите Тайнства и ще бъде с нас до скончанието на вековете.

Да благодарим на Господа за всичко и да се молим да не оскъднява вярата ни.

Божие то благословение да е с всички вас. Амин!

2016 г.